

UZLAŞILAN VERGİLERDE GECİKME FAİZİNİN HESABI VE ÖZELLİKLİ DURUMLAR*

A- KANUN HÜKMÜ

Vergi Usul Kanunu'nun 112.maddesi uyarınca vergi incelemeleri sonucunda mükelleften ihbarname kuralına göre talep edilen (ikmalen, re'sen veya idarece tarhedilen) vergilerin uzlaşma yoluyla kesinleşmesi halinde, ödenmesi gereken verginin ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi uygulanmaktadır. Devlet Hazinesine ödenmesi gereken verginin geç ödenmesinden doğan zararı karşılama amacını güden gecikme faizi uygulaması tahakkuk öncesi dönemdeki gecikmeyi, gecikme zammı uygulaması ise tahakkuk sonrasındaki gecikmeyi telafi etmeyi amaçlamaktadır.

Vergi Usul Kanunu'nun gecikme faizini düzenleyen 112.maddesinin üçüncü bendi aşağıdaki gibidir.

"..... ikmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlarda:

*a) Dava konusu yapılmaksızın kesinleşen vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin **normal vade tarihinden** itibaren, son yapılan **tarhiyatın tahakkuk tarihine** kadar;*

*b) Dava konusu yapılan vergilerin ödeme yapılmamış kısmına, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin **normal vade tarihinden** itibaren, **yargı organı kararının tebliğ tarihine** kadar;*

*Geçen süreler için 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında **gecikme faizi** uygulanır. Gecikme faizi de aynı süre içinde ödenir. Gecikme faizinin hesaplanmasında ay kesirleri nazara alınmaz.*

*Uzlaşılan vergilerde gecikme faizi; uzlaşılan vergi miktarına, (a) fıkrasında belirtilen tarihten itibaren **uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe** kadar geçen süre için uygulanır.*

*Dava açılması nedeniyle tahsili duran vergi ve cezalar mükellefler tarafından istenildiği takdirde **davanın devamı sırasında da kısmen veya tamamen ödenebilir.**"*

Kendi özel kanununda gösterilen sürede tahakkuk ettirilmeyen bir verginin normal ödeme tarihinden sonra uzlaşma yoluyla tahakkuk ettirilmesi durumunda, gecikme faizinin hesaplanmasında herhangi bir tereddüt veya zorluk yoktur. Örneğin, 2003 yılı takvim yılına ait olup, 30 Nisan 2004 tarihinde ödenmesi gereken kurumlar vergisinin 1 Temmuz 2006 tarihinde imzalanan uzlaşma tutanağı ile kesinleşmesi halinde 30 Nisan 2004/1 Temmuz 2006 tarihleri arasında geçen süre için gecikme faizi hesaplanmasında herhangi bir tereddüt yoktur.

Öte yandan, dava açılması nedeniyle tahsili duran vergilerde davanın devamı sırasında ödeme yapılması ve davanın kaybedilmesi halinde gecikme faizinin verginin normal vade tarihinden dava sırasında yapılan ödeme tarihine kadar geçen süre için hesaplanacağı konusunda da tereddüt yoktur.

* Sakıp ŞEKER, Yeminli Mali Müşavir

Ancak bazı durumlarda, uzlaşılan vergi veya vergi farkına ilişkin gecikme faizinin hesabı yukarıdaki örnekteki kadar yalın olmayabilmektedir. İşte bu yazımızda, bazı özellikli durumlarda uzlaşma yoluyla tahakkuk eden vergilere uygulanacak gecikme faizinin hesabı konusundaki görüş ve açıklamalarımıza yer verilecektir.

B- GECİKME FAİZİ UYGULAMASININ İKTİSADİ GEREKÇESİ VE YARGI KARARLARI

Gecikme faizi uygulamasını bugünkü haliyle Vergi Sistemimize dahil eden 3239 sayılı Kanunun gerekçesinde, **“bugünkü ekonomik düzeyde her alacak ve borç münasebeti faizi gerektirmekte ve alacağın tahsilinde her ne suretle olursa olsun husule gelen gecikmelerde faiz uygulandığı”** belirtilerek; faiz alınmasını gerektiren en önemli sebebin **“zamanında beyan edilmemek ve ödenmemek suretiyle haksız olarak Devlet parasını uzun süre kullanan ve bu suretle menfaat sağlayan mükellefin mükafatlandırılmasını önlemektir”** denilmiştir.

Gecikme faizi uygulamasının Anayasaya uygunluğunu denetleyen Anayasa Mahkemesi'nin 27.09.1988 gün ve E:1988/7; K:1988/27 sayılı Kararında, gecikme zammı ve gecikme faizi yükümlülüğünün belli şartlarda vergi mükellefiyetine bağlı olarak ortaya çıkan ek bir mükellefiyet olduğu, faizin ekonomik açıdan **“paranın fiyatı”** olduğu vurgulandıktan sonra; **“herhangi bir kimse, kendisine ait olmayan bir parayı hangi isim altında olursa olsun, belli bir süre kullandığında paranın asıl sahibine faiz ödemek zorundadır.** Çünkü paranın likidite özelliği, onun her an her türlü üretim faktörünü, mal ve hizmeti satın almasına olanak verir. Daha açık bir deyişle parayı nakit olarak elinde bulunduran kimse, bugünkü ihtiyaçlarını karşılayabildiği gibi, piyasanın **“yarına dönük”** olanaklarından da yararlanabilir, elindeki parayı başkasına veren veya kendine belli bir tarihte ödemesi gereken bir miktar para olduğu halde bu parası ödenmeyen kimse ise bu imkanlardan yararlanamaz. Bu nedenle parayı kullanmaktan vazgeçen kimseye bu kaybını ödemesi gerekir. İşte faizi doğuran temel neden budur” değerlendirmesinde bulunulmuştur.

Danıştay 7.Dairesinin 24.2.2005 tarih ve E:2002/28; K:2005/237 sayılı Kararında, **“Hukuk sistemlerinde paranın sahibinden başkası tarafından kullanılmasının neden olduğu zarar”** faiz adı altında yapılan ek ödemelerle karşılandığı belirtilerek, Anayasa Mahkemesinin yukarıda belirtilen 21.9.1988 gün ve E:1988/7 ve K:1988/27 sayılı Kararına atıfta bulunarak, söz konusu Kararda da 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 112.maddesinde öngörülen gecikme faizi ile ilgili olarak yapmış olduğu nitelemenin de bu yolda olduğu, **“faizin”** paranın sahibinden başkası tarafından kullanılmasının sahibine vermiş olduğu zararın karşılığı yani **“tazminatı”** olduğu vurgulanmıştır.

Danıştay 4.Dairesi 12.12.1994 gün ve E:1994/2987; K:1994/5882 sayılı Kararında, yükümlü kooperatifin müteahhit firmaya yaptığı istihkak ödemelerinden vergi tevkifatı yapmaması nedeniyle tarh edip uzlaşılan vergi üzerinden tahakkuk ettirilen gecikme faiziyle ilgili olarak açılan davada; **“... Vergi Usul Kanunu'nun 112.maddesinde uzlaşma yoluyla belirlenen vergi miktarı üzerinden normal vade tarihinden uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için gecikme faizi hesaplanacağı belirtilmiş ise de, borç-alacak ilişkisinde alacak aşının geciktirildiği süreye, yani mükelleflerin devletin parasını haksız olarak kullandıkları süre için gecikme faizi hesaplanması gerektiği, olayda gecikme faizinin istihkak ödemelerinin yapıldığı tarihi takip eden ayın 20.gününden itibaren, müteahhit firma tarafından bu işle ilgili kazanca ait beyannamenin verildiği tarihe kadar geçen süre için hesaplanması gerekirken, normal vade tarihi ile uzlaşma tutanağının imzalandığı tarih arasında geçen süre için hesaplanmasının yerinde**

olmadığı gerekçesiyle dava konusu gecikme faizini kaldıran Vergi Mahkemesi Kararını aynı gerekçelerle onamıştır.

Danıştay 9.Dairesinin 17.3.1993 gün ve E:1992/3881; K:1993/1261 sayılı Kararında, **“gecikme faizi, vergi cezası niteliğinde olmayıp enflasyon sebebiyle para değerindeki sürekli ve yüksek düşmeler olması dolayısıyla zamanında ödenmeyen vergilerin değer kaybını önleme amacına yönelik ve geç ödemelere karşı caydırıcı özelliği olan bir tedbir olarak uygulamaya konulmuştur.”** denilmiştir.

Gerek Vergi Usul Kanunu'nun 112/3. madde gerekçesi gerekse yüksek yargı organlarının gecikme faizine ilişkin yukarıdaki değerlendirmeleri ışığında, normal ödeme vadesinden sonra uzlaşma yoluyla kesinleşen vergilerde gecikme faizinin hesabında aşağıdaki bölümde belirtilen özellik taşıyan durumların ayrı bir değerlendirmeye tabi tutulması gerektiği sonucuna varılmaktadır.

C- GECİKME FAİZİNİN HESABINDA ÖZELLİK TAŞIYAN DURUMLAR

1- Dönemsellik İlkesinin İhlalinden Kaynaklanan Vergilerde Gecikme Faizinin Hesabı

Dönemsellik ilkesi vergi hukukunun temel ilkelerinden birisi olup, vergilendirmeye ilişkin olay ve işlemlerin belli bir tarih aralığını kapsamasını ifade eder. Çok kısa sürede cereyan eden faaliyetler vergilendirme için yeterli olmayabileceği gibi uzun süreler de belli bir faaliyet veya işlemin değerlendirilmesi için uygun olmayabilir. Bu nedenle vergi uygulamasında hesap dönemi, gelir ve kurumlar vergisinde bir takvim yılı, katma değer vergisinde bir veya üçer aylık süre, geçici vergide yılın üçer aylık dönemleri olarak tespit edilmiştir.

Mükellefin veya sorumlunun vergilendirme ile ilgili ödevlerin zamanında yerine getirilmemesi veya eksik yerine getirilmesi ya da verginin haksız yere geri verilmesine sebebiyet verilmesi **vergi ziyayı** olarak tanımlanmıştır. (VUK, Mad:341) O halde ödenmesi gereken vergi kendi özel kanununda belirtilen tarihe kadar tahakkuk ettirilmelidir.

Dönemsellik ilkesine uyulmaması durumunda Devlet hazinesine ödenecek verginin miktarı değişmemekle birlikte, süresi değişmektedir. Örneğin, 2004 yılı geliri olarak beyan edilmesi gereken bir gelirin 2005 yılı geliri olarak gösterilmesinde ödenmesi gereken verginin miktarı aynı olmakla birlikte vergi Devlet hazinesine geç intikal etmiş olmaktadır.

2004 yılında beyanı ve ödenmesi gereken verginin 2005 yılında beyan edilip ödenmesi halinde, vergi idaresi bu durumu 2006 yılında tespit ettiğinde, vergi ziyayı cezalı işlem yapacaktır. 2004 yılı için noksan tahakkuk ettirilen verginin mükellefçe 2005 yılında tahakkuk ettirilmesi halinde gecikme bir yıl olduğu halde, tespitin 2006 yılında yapılması nedeniyle gecikme faizi hesabında gecikmenin bir yıl mı, iki yıl mı olduğu tartışma konusu edilebilmektedir.

Örnek:

Beyanı Gereken Vergi	: 100
Beyan Edilmesi Gereken Tarih	: 15.04.2004
Ödenmesi Gereken Tarih	: 30.04.2004
Beyan Edildiği Tarih	: 15.04.2005
Ödendiği Tarih	: 30.04.2005
Uzlaşma Tarihi	: 15.07.2006

Bu örnekte söz konusu verginin geç tahakkuk ettirilmesi nedeniyle Devletin yoksun kaldığı faiz 30.04.2004 / 30.04.2005 dönemi için hesaplanmalıdır. Uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihten önce söz konusu vergi tahakkuk etmiştir. Böyle bir durumda uzlaşma sadece vergi ziyayı cezası üzerinde yapılmalı, 2004 yılı için vergi tarh edilmemelidir. Ancak uygulamada 2004 yılı için ayrıca vergi tarhedilmekte 2005 yılı için beyan edilip ödenen vergi ise mükellefe talebi halinde inceleme sonucuna göre iade edilmektedir. Oysa yapılması gereken, vergi ziyayı cezası ve gecikme faizi tahsil etmekten ibarettir.

2- Kesinti Suretiyle Ödenen Vergilerde Gecikme Faizi

Verginin daha güvenli şekilde tahsilini öngören tevkifat esası bir vergi tahsil yöntemidir. Bu yöntemde kazanç henüz kesin olarak tespit edilmediği için hasılat üzerinden geçici olarak kesilen vergiler avans mahiyetinde tahsil edilmektedir. Bazı durumlarda kesinti suretiyle ödenen vergi beyanı gereken kazanç üzerinden hesaplanan vergiden daha fazla olabilmektedir. Fazla kesilen vergi daha sonra mükellefe iade edilmektedir.

Yıllara yaygın inşaat işi yapan bir mükellefin kesinti suretiyle ödediği verginin 1.000 YTL, elde edilen kazanç üzerinden beyan ettiği kurumlar vergisinin ise 700 YTL olduğunu, ancak yapılan vergi incelemesi sonucunda beyanı gereken kurumlar vergisinin 900 YTL olması gerektiği ve henüz mükellefe 300 YTL vergi iade alacağının ödenmediği tespit edilmiş olsun.

Kesinti suretiyle ödenen vergi	: 1.000 YTL
İnceleme Raporuna Göre	
Beyanı gereken kurumlar vergisi	: 900 YTL
Mükellefçe beyan edilen kurumlar vergisi	: 700 YTL
Beyannamenin verildiği tarih	: 15.04.2003
Vergi İnceleme Tarihi	: Haziran-2006
Uzlaşma Tarihi	: 15.07.2006

Mükellef adına tarhedilen 200 YTL kurumlar vergisi farkı nedeniyle vergi ziyayı cezası kesilip kesilmeyeceği tartışmalıdır. Kurumlar vergisinin zamanında noksan tahakkuk ettirilmesi vergi ziyayı suçunu oluşturmakla birlikte henüz kesinti suretiyle ödenen vergi iade edilmediği için mükellef adına herhangi bir ceza kesilmemeli ve kurumlar vergisi farkı hesaplanmamalı, sadece iade alacağı 200 YTL azaltılmalıdır. Böyle bir durumda 200 YTL kurumlar vergisi tarhiyatının yapılması, uzlaşma tutanağının 15.07.2006 tarihinde imzalanması halinde, ödenmesi gereken vergi tahakkuk işleminden önce hazineye stopaj suretiyle intikal ettirilmiş olduğundan mükellef adına herhangi bir gecikme faizi hesaplanmamalıdır.

Kesinti suretiyle ödenen vergilerle ilgili olarak başka bir durum da şöyle olabilmektedir. GVK'nun 94/3. maddesine göre vergi kesintisi yapmak zorunda olan bir mükellef örneğin Eylül-2005 döneminde kesmesi gereken gelir vergisini kesip vergi dairesine yatırmamış olsun. İş yapan mükellef söz konusu gelirini 15 Nisan 2004 tarihinde beyan ettiği takdirde, vergi kesintisi yapılmadığı için beyannamesinde herhangi bir vergi mahsup etmeyecektir. Ödemeyi yapan nezdinde 2006 yılında yapılan vergi incelemesinde söz konusu gelir vergisi stopajının yapıldığı tespit edilmiş ve tarhedilen vergi ve ceza üzerinde 1 Haziran 2006 tarihinde uzlaşma sağlanmış olsun. Bu durumda gecikme faizinin uzlaşma tutanak tarihine kadar değil, ödemeyi yapan tarafından kesilmesi gereken verginin işi yapan tarafından mahsup edileceği tarihe kadar yani Eylül-2003'ten 30 Nisan-2004 tarihine kadar hesaplanması gerekir.

Nitekim Danıştay 4. Dairesince onanan bir vergi Mahkemesi Kararında,

“..... Vergi Usul Kanununun 112. maddesinde, uzlaşma yoluyla belirlenen vergi miktarı üzerinden normal vade tarihinden uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için gecikme faizi uygulanacağı belirtilmiş ise de, borç-alacak ilişkisinde alacak aslının geciktirildiği süreye, yani mükelleflerin devletin parasını haksız olarak kullandıkları süre için gecikme faizi hesaplanması gerektiği, olayda gecikme faizinin istihkak ödemelerinin yapıldığı tarihi takip eden ayın 20. gününden itibaren, müteahhit firma tarafından bu işle ilgili kazanca ait beyannamenin verildiği tarihe kadar geçen süre için hesaplanması gerekirken, normal vade tarihi ile uzlaşma tutanağının imzalandığı tarih arasında geçen süre için hesaplanmasının yerinde olmadığı gerekçesiyle dava konusu gecikme faizinin tadilen tasdikine karar vermiştir.”¹

Ankara 4. Vergi Mahkemesinin bir kararında ise, gecikme faizinin hesaplanmasında esas olan verginin normal vade tarihinde ödenmemesi olduğu, davacı kurumun tevkifattan doğan vergi alacağının tarhiyat öncesi uzlaşma sonucu tahakkuk eden vergiden fazla olduğu, davacı kurumun vergi alacağının tarhiyat öncesi uzlaşma sonucu tahakkuk eden verginin ödeme vadesinden önce davalı idarenin uhdesinde bulunduğu ve gecikme faizine konu alacağı mahsup talebinde bulunduğu anlaşıldığından davacı kurum adına gecikme faizi tahakkuk ettirilmesinde yasal isabet bulunmadığı belirtilmiştir.²

3- İadenin Erken Alınmasından Kaynaklanan Vergilerde Gecikme Faizinin Hesabı

Stopaj yoluyla ödenen vergilerin veya KDV Kanunu çerçevesinde yapılan vergi iadelerinin herhangi bir nedenle erken alınması halinde haksız iadeye neden olunması nedeniyle vergi ziyayı suçu oluşmaktadır. Örneğin KDV mevzuatına göre ihracat işlemlerinde iade hakkı malın gümrük hattını geçtiği tarih itibariyle doğmaktadır. 30 Eylül tarihli bir gümrük beyannameli malın 1 Ekim tarihinde yurtdışı edilmesi halinde mükellefin iadeyi Eylül ayı için talep etmesi halinde haksız iade söz konusudur. İade miktarı değişmemekle birlikte Ekim ayı itibariyle alınması gereken iade bir ay önce iade edildiği için vergi ziyayı cezalı tarhiyat yapılması söz konusudur. Böyle bir durumda gecikme faizinin uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar değil, sadece erken alınan iade süresi için yani (1) ay için hesaplanması gerekir.

Yıllara yaygın inşaat ve onarma işlerinde kesinti suretiyle ödenen vergilerin de erken iadesi söz konusu olabilir. Örneğin geçici kabul tutanağının 2003 yılında imzalanmasına rağmen işin 2002 yılında tamamlandığı gerekçesiyle zararlı olan bir yıllara yaygın inşaat işinden kesilen vergilerin 2002 yılına dahil edilerek 15.04.2003 tarihi itibariyle iade talebinde bulunan mükellefin hesaplarının 2006 yılında incelenmesi sırasında geçici kabul tutanak tarihinin 2003 yılı içinde olduğu anlaşıldığında, haksız iade yapıldığı gerekçesiyle vergi ziyayı cezalı tarhiyat yapılacaktır. Ancak söz konusu işin 2003 yılına ait beyanname ile 15.04.2004 tarihinde beyan edilmesi halinde de iade yapılması gerekiyorsa, vergi iadesinin sadece bir yıl erken talep edildiği kabul edilmelidir. 2002 yılı için **erken yapılan iadenin geri alınmasına ilişkin uzlaşma tutanağının 2006 yılında imzalanması halinde, gecikme faizi, iadenin fiilen alındığı tarihten mükellefçe söz konusu iadeye hak kazanılması gereken 15 Nisan 2004 tarihine kadar hesaplanmalıdır.** İade alacağı yıllık beyannamenin verilmesi gereken tarih itibariyle doğar. Bu durumda vergi iadesine neden olan işe ait kar/zarar ve kesinti suretiyle ödenen vergi 2002 yılı beyannamesinden çıkartılarak düzeltme hükümlerine göre

¹ Dn. 4. Dairesinin 12.12.1994 gün ve E:1994/2987; K:1994/5882 Sayılı Kararı Süryay Dan. Kararları Seti (Bu kararın metni Dergimizin Danıştay Kararları bölümündedir.)

² Ankara 4. Vergi Mahkemesinin 2.12.1999 tarih ve E:1999/368; K:1999/696 Sayılı Kararı

2003 yılı beyannamesine aktarılmalıdır. Bu gibi durumlarda Vergi inceleme elemanları VUK'nun 134. maddesinde ifadesini bulan, "vergi incelemesinden maksat ödenmesi gereken verginin doğruluğunu tespit etmek ve sağlamaktır" şeklindeki yasa hükmüne uyararak izleyen yılın beyannamesini düzelttirmek suretiyle, **mükellef hakları** çerçevesinde mükelleflerin iade alma hakkını sağlamalıdır.

Yukarıdaki örnekte söz konusu iade mükellefe 1 Temmuz 2003 tarihinde yapılmış ise, gecikme faizi 1 Temmuz 2003-15 Nisan 2004 tarihleri arasında geçen süre için hesaplanmalıdır. Çünkü devletin söz konusu paranın kullanımından yoksun kaldığı süre 1 Temmuz 2003 / 15 Nisan 2004 tarihleri arasındır.

4- Taksitle Ödenen Vergilerde Gecikme Faizinin Hesabı

İkmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlarda verginin uzlaşma yoluyla tahakkuk etmesi halinde gecikme faizi verginin normal vade tarihinden uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için hesaplanır. Taksitle ödenmesi gereken vergilerde de gecikme faizinin taksit süreleri dikkate alınarak hesaplanması gerekir. Örneğin 2005 yılına ait konut kira gelirini beyan etmeyen mükellef adına tarh edilen gelir vergisinin 15 Temmuz 2006 tarihinde uzlaşılması halinde, 1. taksit için 31 Mart / 15 Temmuz 2006 dönemi için gecikme faizi hesaplanacak, henüz 31 Temmuz 2006 tarihinde ödenmesi gereken 2. taksit için gecikme faizi hesaplanmayacaktır.

5- Geçici Vergide Gecikme Faizinin Hesabı

Bilindiği gibi üçer aylık kazançlar üzerinden hesaplanan geçici vergi gelir ve kurumlar vergisine mahsup edilmek üzere ödenmektedir. GVK'nun mükerrer 120. maddesinde, mahsup süresi geçtikten sonra kesinleşen geçici vergilerin terkin edileceği, ancak gecikme faizi ve cezanın tahsil edileceği hükme bağlanmıştır. Mahsup süresi geçtikten sonra tarhedilen geçici verginin uzlaşma yoluyla kesinleşmesi halinde, gecikme faizi verginin ödenmesi gereken tarihten mahsup tarihine kadar (gelir vergisinde 15 Mart, kurumlar vergisinde 25 Nisan) geçen süre için hesaplanması gerekir.³ Örneğin 2003/2. geçici vergi dönemi için vergi inceleme raporuna istinaden tarhedilen kurum geçici vergi farkının 1 Temmuz 2006 tarihinde uzlaşılması halinde, gecikme faizi 17.8.2003 / 1.7.2006 tarihleri arası için değil 17.08.2003 / 15.04.2004 tarihleri arasında geçen süre için hesaplanmalıdır.

D- SONUÇ

İkmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlara ilişkin verginin uzlaşma yoluyla kesinleşmesi halinde, gecikme faizinin hesabı ilgili verginin normal vade tarihinden uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için hesaplanmalıdır. Ancak, **uzlaşılan vergi herhangi bir nedenle uzlaşma tarihinden önce her ne şekilde olursa olsun Devlet Hazinesine intikal etmiş ise gecikme faizi verginin normal ödeme vadesinden verginin Devlet Hazinesine intikal ettirildiği tarihe kadar, erken iade işlemlerinde ise iadenin yapıldığı tarihten mükellefin iade hakkının hukuken doğduğu tarihe kadar geçen süre için hesaplanmalıdır.**

³ 5520 Sayılı yeni Kurumlar Vergisi Kanununda, normal hesap dönemine tabi mükellefler için kurumlar vergisi beyannamesinin verilme tarihi 25 Nisan, ödeme tarihi 30 Nisan olarak belirlenmiştir.